

แนวทางการใช้กฎหมายเพื่อปกป้องภาวะโลกร้อน
ภายในคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
LAW GUIDELINES FOR GLOBAL WARMING PROTECTION
AT LAW FACULTY IN RAMBHAJI BARNI RAJABHAT UNIVERSITY
ฐิติรัตน์ อธิธิมัยชัย, ทรงพร ประมาณ, และ อาทิตยา โภคสุทธิ

Thitirat Itthimechai, Songporn Pramarn, and Athidya Pokasut

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี 41 ม.5 ต.ท่าช้าง อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000

Faculty of Law, Rambhai Barni Rajabhat University 41 M.5 Tachang, Muang, Chanthaburi 22000

*Corresponding author Email: thitiratphd1974@gmail.com, 0952929544

(Received: February 11, 2019; Revised: May 16, 2019; Accepted: May 28, 2019)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการด้วยกันคือ 1. เพื่อศึกษาผลกระทบและความสำคัญของภาวะโลกร้อน 2. เพื่อศึกษาแนวทางในการใช้กฎหมายภายในคณะนิติศาสตร์ 3. เพื่อเสนอแนะการสร้างมาตรการทางกฎหมายในการปกป้องภาวะโลกร้อน โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาคณะนิติศาสตร์ซึ่งเป็นผู้ใช้บริการอาคารเรียนรวมอันเป็นที่ตั้งของคณะนิติศาสตร์ จำนวน 112 คน เครื่องมือวิจัยที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับมาตรการในการบังคับใช้กฎหมายเพื่อปกป้องภาวะโลกร้อนภายในคณะนิติศาสตร์และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการค้นคว้าข้อมูลจากการศึกษาเอกสาร (Document Research)

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลกระทบที่เกิดจากภาวะโลกร้อนนั้น ไม่ได้สร้างความรุนแรงต่อการดำรงชีวิตหรือมีผลกระทบต่อการใช้ชีวิตในการเรียนและการดำรงอยู่ภายในคณะนิติศาสตร์ของนักศึกษา โดยในส่วนนี้ผลประเมินอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) แต่อย่างไรก็ดี ภาวะโลกร้อนยังคงเป็นปัญหาระดับชาติที่ต้องได้รับการเยียวยาและเร่งหามาตรการในการลดภาวะโลกร้อนในทุกมิติ 2. แนวทางการใช้กฎหมายภายในคณะนิติศาสตร์ ในการปกป้องภาวะโลกร้อน ยังไม่ได้มีการกำหนดกฎหมายในเชิงบังคับแต่มีการนำนโยบายของมหาวิทยาลัยสีเขียว เช่น 5 ส มาสู่การดำเนินการภายในสำนักงานและให้นักศึกษามีส่วนร่วมเชิงสมัครใจ โดยผลประเมินอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.53$) ให้เป็นคณะนิติศาสตร์สีเขียว 3. การจัดทำประกาศคณะนิติศาสตร์เป็นการเฉพาะเรื่องการลดภาวะโลกร้อน เป็นสิ่งที่ช่วยสร้างมาตรการเชิงบังคับได้ในระดับหนึ่ง และควรส่งเสริมให้มีมาตรการทางเลือกด้านการจัดการคุณภาพการศึกษาสีเขียว คือ การสร้างองค์ความรู้การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพิ่มเติมในทุกรายวิชา

คำสำคัญ: มาตรการทางกฎหมาย, ภาวะโลกร้อน, คณะนิติศาสตร์

Abstract

The objectives of this research were 1. to study the impact and importance of global warming, 2. to study the guidelines for using law within the Faculty of Law, and 3. to suggest the legal measures to protect the world from global warming by using mixed method research between quantitative and qualitative research. The researcher assigned a sample group of 112 students from the Faculty of Law, who used the service of the school building. Research tools used was a questionnaire related to law enforcement measures to cover global conditions within the Faculty of Law and analyzed data by using Likert statistics. As for qualitative research, it was the study of document research.

The results of the study showed as follows: 1. The effects of global warming did not create a serious impact on life or affect the life in learning and living in the Faculty of Law students. In this section, the assessment results were at the moderate level ($\bar{x} = 2.63$). However, global warming is still a national problem that needs to be handled and accelerated to find measures to reduce global warming in all dimensions. 2. Guidelines for using the law within the Faculty of Law in the protection of global warming have not yet been enacted in force, but the green university policy, such as 5 Sor to the operation within the office and for students in voluntary part, with the assessment results at a high level ($\bar{x} = 3.53$) to be the green Faculty of Law. 3. The preparation of the Faculty of Law announcement is specifically about reducing global warming, which is a measure of compulsory enforcement and should encourage alternative measures for the management of quality of green education, i.e. building knowledge about environmental conservation in every course.

Keywords: Legal Measures, Global Warming, Faculty of Law

ที่มาและความสำคัญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ได้ถูกจัดเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวโลกอันดับที่ 544 และเป็นอันดับที่ 27 ของประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2561 โดยมหาวิทยาลัยอินโดนีเซีย (UI Green Metric World University Rankings) ซึ่งเป็นการจัดอันดับของสถาบันการศึกษาสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมระดับโลกโดยจะประกอบด้วยหลักเกณฑ์ การประเมินรวม 6 ด้าน คือ ที่ตั้งและโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการพลังงานและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การจัดการของเสีย การจัดการน้ำ การขนส่งที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและความสามารถในการให้การศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน (UI GreenMetric, 2018) เป็นสถาบันการศึกษาที่ได้รับรางวัลยกย่องให้เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว อันดับ 1 ของกลุ่มมหาวิทยาลัยในกลุ่มราชภัฏ อันดับที่ 4 ของระดับประเทศ และอันดับที่ 21 ของโลก เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งให้เกิดเป็นพื้นที่สีเขียวที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติกลุ่มแมกไม้ที่มีความร่มรื่น เป็นทำเลที่มีความสวยงามเป็นทั้งแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ เป็นที่ประทับของพระมหากษัตริย์และพระราชินี ในรัชกาลที่ 7 ซึ่งเป็นสถานที่อันทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ เป็นมหาวิทยาลัยในวัง คลังแห่งความรู้ สู่การพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, 2561) นับเป็นสถานที่มากด้วยวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในหลายเรื่อง มหาวิทยาลัยพร้อมจะผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม และพัฒนานิสิตให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) และสอดคล้องกับค่านิยมของมหาวิทยาลัยที่ว่า RBRU ซึ่งหมายถึง R: Responsibility คือ ความรับผิดชอบต่อตนเอง องค์กร และสังคม B: Best คือ ความเป็นเลิศของบุคลากร ความรอบรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ในวิชาชีพและความเป็นมืออาชีพ R: Relationship คือ การมีสัมพันธ์ที่ดีก่อให้เกิดการทำงานเป็นทีม และ U: Unity คือ ความเป็นหนึ่งเดียว มีเอกภาพ โดยสิ่งที่มหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนคือการมุ่งสร้างสรรค์กิจกรรมดี ๆ ส่งเสริมทั้งคณาจารย์และนักศึกษาซึ่งเป็นลูกหลานคนเมืองจันทน์ ได้มีการเรียนรู้อย่างมีความสุขสนุกสนานและส่งเสริมการยกระดับคุณภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูมิปัญญาแห่งท้องถิ่น

ปัจจัยในการเอื้อต่อการเรียนการสอนในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย มีความอิสระ ยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนมีความหลากหลายในวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองให้เต็มตามศักยภาพ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนานาในทุก ๆ ด้าน เกิดแรงจูงใจและรักการเรียนรู้ อันจะส่งผลทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ และมีความอยากเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนเพื่อยกระดับการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ไม่เพียงเฉพาะด้านการศึกษาเท่านั้น แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณียังเล็งเห็นถึงคุณภาพชีวิตในด้านสิ่งแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีให้เป็นที่ยอมรับแก่สังคมภายนอกด้วย

คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นคณะหนึ่งภายใต้โครงการคณะจัดตั้งของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตนิติศาสตร์ อันเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาประเทศในฐานะที่เป็นกระบวนการหนึ่งที่มีบทบาทโดยตรงในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพเหมาะสมและมีคุณสมบัติสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ เพราะการศึกษาหมายถึง การเจริญงอกงาม (สุริรัตน์ สุ่มมาตย์, 2561) ด้วยเหตุผลที่ว่า การศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งที่พัฒนาบุคคลในทุก ๆ ด้าน เช่น สติปัญญา อารมณ์ สังคม โดยการจัดการศึกษาที่ดี ต้องคำนึงถึงบริบทในด้านสถานภาพทางสังคม บุคลิกภาพ ความสนใจ ความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนการปรับตัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณะนิติศาสตร์ก็มีหน้าที่ในการพัฒนานคนให้มีคุณภาพและมีศีลธรรมเช่นกันสอดคล้องต่อแนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติให้เข้าสู่ยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณธรรม ให้มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (สรวงสุตา แสนดี, 2561) โดยภายในในการจัดการศึกษานั้นมีสถานที่เรียนเรียกว่า “อาคารเรียนรวม” ประกอบด้วยห้องเรียนจำนวนหลายห้อง เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 6 ชั้น เป็นพื้นที่สำหรับนักศึกษาหลายสาขาวิชาที่มาเรียนร่วมกันในพื้นที่เดียวกัน พื้นที่บริเวณโดยรอบเป็นสวนต้นไม้ บรรยากาศโดยรอบบริเวณอาคารเรียนรวมเป็นถนนคอนกรีต แบ่งพื้นที่เป็นช่องจอดรถ เป็นอาคารที่อยู่ติดกับถนนฝั่งถนนสุขุมวิท ซึ่งมีเพียงกำแพงรั้วมหาวิทยาลัยเป็นแนวกั้นระหว่างถนนสุขุมวิท (ด้านนอก) ถัดมาเป็น ลานต้นไม้ และมาสู่ตัวถนนที่เป็นทางรถสัญจร วิ่งได้ 2 เลน แล้วจึงมีส่วนที่เป็นลำคลองล้อมรอบ ก่อนจะถึงบริเวณตัวอาคารที่ใช้ในการเรียนการสอน สภาพของมลพิษที่เกิดขึ้นจากการใช้ยานพาหนะ ทั้งรถยนต์ส่วนตัว รถจักรยานยนต์ที่ต้องใช้น้ำมันในการเผาไหม้นั้น อาจจะส่งผลกระทบต่อที่เกิดขึ้นกับชั้นบรรยากาศที่อาจก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนและส่งผลในอนาคตและหากเกิดการเปลี่ยนแปลงของชั้นบรรยากาศขึ้นก็ย่อมมีความเป็นไปได้ที่อาจส่งผลต่อการดำรงอยู่ของมหาวิทยาลัยสีเขียวที่ยั่งยืน

ผู้วิจัยจึงตั้งคำถามวิจัยว่าคณะนิติศาสตร์ มีแนวทางใดที่เป็นมาตรการทางกฎหมายหรือไม่ใช่มาตรการทางกฎหมายในการปกป้องภาวะโลกร้อน เนื่องจากคณะนิติศาสตร์ ที่มีบุคลากรทั้งภายในคณะและนักศึกษาที่มาใช้บริการทางการศึกษาย่อมอยู่ในความหมายของคำว่า “ชุมชน” ตามความหมายแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ที่กำหนด ให้ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายระดับคณะ ที่จะใช้ในการควบคุมหรือส่งเสริมให้เกิดการเป็นคณะนิติศาสตร์สีเขียว ซึ่งสอดคล้องต่อแนวทางที่มีงานวิจัย ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตใจและควมมีประสิทธิภาพการทำงานของ บุคลากรภายในหน่วยงานด้านชุมชนสัมพันธ์ของรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง (ภิรดา ศิลปชัย และ ญัฐชา อารังโชติ, 2561) ซึ่งได้มีการให้คำจำกัดความของชุมชนสัมพันธ์ ที่ให้หมายความรวมถึงการตระหนักถึงสิ่งแวดล้อม สภาพความเป็นอยู่ของชุมชน ซึ่งเป็นเรื่องที่สถานศึกษาที่เป็นหน่วยงาน

ที่ประกอบกันหลายคณะและหลายหน่วยงาน ต้องมีมวลชนสัมพันธ์ทั้งในด้านตัวบุคคลและต้องให้ความสำคัญต้องสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา การวิจัยครั้งนี้ จึงเป็นการนำระเบียบภายในคณะนิติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องมาสู่การศึกษาเพื่อค้นหามาตรการที่จะเป็นการปกป้องหรือควบคุมให้คณะนิติศาสตร์เป็นคณะนิติศาสตร์สีเขียวในอนาคต เพื่อให้หน่วยงานที่จัดการศึกษาให้ความรู้ประชาสัมพันธ์ สร้างความตระหนักรู้ เรื่องสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การลดการใช้พลังงาน และการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเตรียมความพร้อมการรับมือภาวะโลกร้อน การพัฒนาพื้นที่สีเขียวให้ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เป็นมหาวิทยาลัยสีเขียวอย่างยั่งยืนดังคำขวัญที่ว่า รักษ์สิ่งแวดล้อม รักษ์ไร่ไพร่ร่วมใส่ใจ Green University (สำนักงานสีเขียว มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี, 2561)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบและความสำคัญของภาวะโลกร้อนที่มีต่อคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. เพื่อศึกษามาตรการทางกฎหมายภายในคณะนิติศาสตร์ที่เกี่ยวกับภาวะโลกร้อน
3. เพื่อเสนอแนะการสร้างมาตรการทางกฎหมายในระดับคณะนิติศาสตร์ต่อการปกป้องภาวะโลกร้อน

นิยามศัพท์

มาตรการทางด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง วิธีการ หรือ แผนการดำเนินการเพื่อกำหนดวิธีการคุ้มครอง อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

คณะนิติศาสตร์สีเขียว หมายถึง คณะที่จัดการเรียนการสอนในรายวิชากฎหมายและมุ่งส่งเสริมให้เกิดจิตสำนึกร่วมกันในการรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการให้ข้อมูล ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือกลุ่มนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี จำนวน 112 คนที่ใช้อาคารเรียนรวม ตั้งแต่ระดับชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดสิทธิในสิ่งแวดล้อม (Environmental Rights)

เป็นสิทธิที่ทุกคนมีสิทธิในสิ่งแวดล้อมที่แน่ใจได้ว่าอุดมสมบูรณ์และดีในเชิงนิเวศ เป็นสิทธิที่เป็นสากลเกี่ยวโยงซึ่งกันและกันและแบ่งแยกออกจากกันไม่ได้ ทั้งนี้จากรายงานการประชุมของคณะกรรมการการนักนิติศาสตร์ระหว่างประเทศที่จัดโดยสมาคมผู้บริโภคแห่งปีนัง ได้กล่าวถึงสิทธิในสิ่งแวดล้อมของมนุษย์ว่า “มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมธรรมชาติซึ่งได้แก่ ดิน น้ำ และอากาศ ดังนั้นการให้ความเคารพต่อสิทธิมนุษยชนจึงต้องขยายรวมไปถึงความเคารพต่อสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์อยู่อาศัยด้วยสิทธิมนุษยชนจึงครอบคลุมถึงสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่สะอาด” (International Commission of Juristics and Consumers Association of Penang, 1982) ซึ่งเป็นรากฐานแห่งสิทธิที่เป็นสิทธิมนุษยชนที่สำคัญนอกเหนือจากการดำรงชีวิตภายใต้ปัจจัย 4 เป็นพื้นฐานทั่ว ๆ ไป อาทิ สิทธิในความปลอดภัยของอาหารที่จะได้รับอาหารที่มีคุณภาพและมีคุณประโยชน์ต่อร่างกาย ไม่ถูกหลอกลวงจากผู้ประกอบการหรือผู้ขายสินค้า สิทธิการสวมใส่เสื้อผ้าที่เป็นเครื่องนุ่งห่มกันร้อนกันหนาว หรือสิทธิที่จะได้รับการประพฤติเยี่ยงคนทั่ว ๆ ไปที่ไม่ถูกดูถูกจากสังคมได้รับการคุ้มครองสวัสดิการ และมีการให้ความช่วยเหลือเมื่อชุมชนใดที่ได้รับภัยพิบัติ อุทกภัย ภัยจากภัยธรรมชาติ สิทธิในการมีที่อยู่อาศัยที่จะไม่ให้บุคคลอื่นเข้ามารบกวนการครอบครอง มีสิทธิที่จะได้รับการดูแลให้เกิดความสงบสุขในสังคม อยู่ภายในบ้านเรือนที่มีความปลอดภัย มีสิทธิได้รับสวัสดิการจากภาครัฐที่ให้ความช่วยเหลือด้านสิทธิมนุษยชน ในการมีที่พักพิง และมีสิทธิในการได้รับความปลอดภัยในชีวิตร่างกายจากการได้มียารักษาโรค มีการรับบริการทางการแพทย์ที่มีมาตรฐานมีการให้ความช่วยเหลือ เยียวยาอย่างมีมาตรฐานจริยธรรมสำหรับมนุษยชาติในสังคม ซึ่งสิทธิดังกล่าวเป็นฐานคติที่เป็นสิทธิของมนุษย์โดยทั่วไป “ซึ่งสิทธิดังกล่าวย่อมาหมายความว่าสิทธิของประชาชน (People’s Rights) ที่ประเทศไทยนั้น ได้มีการร่วมลงนามในการรับรองสิทธิของชุมชนที่ให้ความสำคัญแก่ชุมชนในการกำหนดชะตากรรมของตนเอง” (กิตติศักดิ์ ปกติ, 2550)

แนวคิดการจัดการตนเอง (Self Governance)

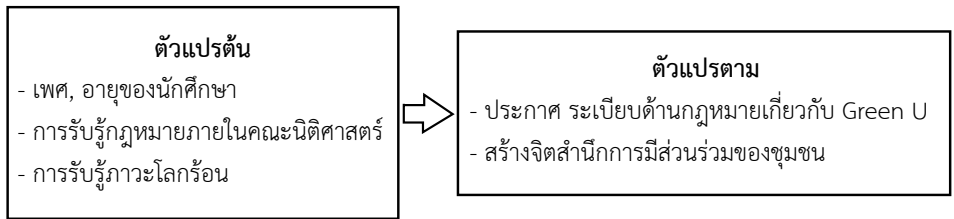
เกิดจากรากฐานทางตะวันตกในข้อที่ 22 ของคำประกาศริโอว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ค.ศ. 1992 ที่เน้นสาระสำคัญที่ว่า “ชุมชนท้องถิ่นมีบทบาทในการจัดการและพัฒนาสิ่งแวดล้อมเนื่องจากจารีตหรือธรรมเนียมปฏิบัติของตน ผลประโยชน์ของชุมชน จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพ” (กอบกุล ราชนคร, 2549) แนวคิดนี้เกี่ยวกับหลักการในเชิงเศรษฐกิจสีเขียวในการจัดการตนเองที่เกิดจากการกระทำร่วมของชุมชน ที่เน้นลักษณะของการมีส่วนร่วมของชุมชน การสร้างจิตสำนึกในการเป็นผู้ใช้และการเป็นผู้รักษาซึ่งฐานทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ เพื่อการดำรงชีพ โดยแนวคิดนี้เชื่อว่ารัฐเป็นผู้ครอบครองดูแลก็จริงแต่โดยความเป็นจริงชุมชนในสังคมนั้น

เป็นผู้ที่อยู่กับสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิดมากกว่า ซึ่งในแนวคิดนี้ในทางเศรษฐศาสตร์มีความสอดคล้องกับการธรรมาภิบาลทางเศรษฐกิจ ซึ่งมุ่งให้คนในชุมชนต้องมีหลักการจัดการทรัพยากรร่วมกันตามแนวคิดของเอลินอร์ ออสตรีม โดยในการจัดการทรัพยากรร่วมกันนั้น สมาชิกชุมชนควรมีการตระหนักถึงเอกลักษณ์ของชุมชนและต้องมีความรู้สึกเป็นเจ้าของชุมชนร่วมกัน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2544) ซึ่งสอดคล้องต่อทฤษฎีที่สร้างความรู้สึกชาตินิยม (Nationalism) ที่ให้คนในสังคมสร้างความรู้สึกค่านิยมเรื่องผลประโยชน์ที่เป็นส่วนรวมของชาติ ให้รักท้องถิ่นของตนเอง สอดคล้องต่อแนวคิดที่สำคัญคือ “สิทธิในการกำหนดเจตจำนงของตนเอง” หรือ Right to Self-Determination ที่เป็นสิทธิที่ได้รับการรองรับไว้โดยตราสารของกฎหมายระหว่างประเทศหลายฉบับ (Shaw, M. N., 2008) ซึ่งมีความหมายว่า ประชาชนจะสามารถกำหนดเจตจำนงของตนเองได้ เป็นสิทธิของปัจเจกชน (Individual) โดยแท้ซึ่งกฎหมายมอบให้ โดยมีลักษณะที่เป็นสิทธิร่วมกัน (Collective Rights) ของประชาชนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรัฐซึ่งได้มีการขยายความหมายของสิทธิในทางการเมืองไปสู่ สิทธิของชุมชนที่จะแสดงเจตจำนงของตนเองในการบริหารจัดการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน

ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Theory)

ในมุมมองของการบริหารจัดการ อนุรักษ์และรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น นักปรัชญา Kelsen ได้ให้แนวคิดที่สำคัญของกฎหมายคือ การอาศัยอยู่ร่วมกันของมนุษย์ถูกกำหนดรูปแบบโดยการจัดตั้งสถาบันที่ควบคุมมนุษย์ให้อยู่ร่วมกัน เรียกว่าความสงบเรียบร้อย (An institution is called an order) ปรากฏการณ์ที่ปัจเจกบุคคลซึ่งเป็นสิ่งมีชีวิตมาอาศัยอยู่ร่วมกันกลายเป็นปรากฏการณ์ของสังคมที่การกระทำทุกอย่างถูกกำหนดกฎเกณฑ์ (Kelsen, H., 2005) โดย Alf Ross นักทฤษฎีกฎหมายชาวเดนมาร์ก ได้กล่าวไว้ตอนหนึ่งว่า “ความยุติธรรมนั้นเปรียบเสมือนการแสดงออกถึงความต้องการพื้นฐานของบุคคลที่ชัดเจน” โดยไม่ต้องนำวิธีการใดที่เหมาะสมมาช่วยอธิบายกันอีก (วิเศษ จีระแพทย์, ม.ป.ป) ซึ่งในการอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาตินั้น กฎหมายอาจกำหนดบทบาทหน้าที่โดยเฉพาะที่จะดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้ เช่น การส่งเสริมสุขอนามัยและคุณภาพของสิ่งแวดล้อม (Promotion of human health and healthful environment) ซึ่งในส่วนของประเทศไทยนั้น กฎหมายแม่บทที่สำคัญ คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของความยุติธรรมที่ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม และคนทุกคนต้องได้รับความคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญเสมอกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการศึกษา

การวิจัยเรื่อง แนวทางการใช้กฎหมายเพื่อปกป้องภาวะโลกร้อน ภายในคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษา คือ นักศึกษาที่มาใช้บริการทางการศึกษาภายในอาคารเรียนรวม ซึ่งมีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ครบถ้วนสมบูรณ์ 112 คน โดยเครื่องมือที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) รวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษา กับมาตรการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อปกป้องภาวะโลกร้อน ภายในคณะนิติศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย แบบสอบถามชนิดปลายปิด และปลายเปิด ทั้งหมด 3 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน (Checklists) ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ คณะนิติศาสตร์สีเขียวและส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เพื่อพิจารณาประเด็นปัญหาที่พบและสิ่งที่ควรปรับปรุง ผู้วิจัยได้กำหนดคะแนนเพื่อการวัดค่าตัวแปรต่าง ๆ ในการคำนวณค่าทางสถิติโดยกำหนด เกณฑ์การให้คะแนนเพื่อการวิเคราะห์ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า แบ่งเป็น 5 = มากที่สุด, 4 = มาก, 3 = ปานกลาง, 2 = ไม่แน่ใจ, 1 = ไม่รับรู้เลย/ไม่มีส่วนร่วม สำหรับเกณฑ์ในการให้คะแนน ค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับนั้น ใช้สูตรคำนวณอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ได้ดังนี้

$$\frac{(\text{ค่าสูงสุด}-\text{ค่าต่ำสุด})}{\text{จำนวนระดับ}} = \frac{(5-1)}{5} = 0.8$$

โดยได้ทำการแบ่งอันตรภาคชั้น ในแต่ละระดับชั้นที่เท่ากันโดยแต่ละช่วงมีความกว้างเท่ากับ 0.8 ซึ่งการเฉลี่ยที่คำนวณได้มีความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง ระดับความคิดเห็นไม่รับรู้เลย/ไม่มีส่วนร่วม

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง ระดับความคิดเห็นไม่แน่ใจ

คะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

การทดสอบเครื่องมือในงานวิจัย

ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถาม 2 ประเด็นคือ

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้เรียบเรียงแล้วไปหาความเที่ยงตรง เพื่อขอคำแนะนำไปทำการปรับปรุงแก้ไข และเลือกเอาเฉพาะข้อคำถามที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเรียบร้อยแล้วไปทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Pre-test) เพื่อหาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม ก่อนปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามในขั้นสุดท้าย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจริงต่อไป

2. การทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 50 ชุด ไปทดสอบก่อนนำไปใช้จริง (Pre-test) กับกลุ่มนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต แล้วทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อถือของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติแบบของลิเคิร์ต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวม ดังนี้ เอกสาร ตำรา บทความ วิทยานิพนธ์ และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากประชากรจนครบจำนวน 112 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 เตรียมแบบสอบถาม จำนวน 112 ชุด

2.2 นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากประชากรจนครบจำนวน

2.3 นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ ทำการลงรหัส (Coding) เพื่อนำไปประมวลผล

โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมในการคำนวณตามลักษณะของระดับในการวัดและสมมติฐานที่ทดสอบ

ผลการศึกษา

ผลการศึกษา แนวทางการใช้กฎหมายเพื่อปกป้องภาวะโลกร้อน ภายในคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผู้วิจัยได้สรุปเป็นตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยของนักศึกษา กับมาตรการบังคับใช้กฎหมายเพื่อปกป้องภาวะโลกร้อน ภายในคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี รายนามใหญ่ (n = 112)

เรื่อง	$\bar{x}$	การตีความ	ลำดับ
ก. ด้านการรับรู้ภาวะโลกร้อน	3.53	มาก	1
ข. ด้านผลกระทบที่เกิดจากภาวะโลกร้อน	2.75	ปานกลาง	4
ค. ด้านการมีส่วนร่วม ต่อการปรับตัวต่อภาวะโลกร้อน	3.38	ปานกลาง	2
ง. ด้านการรับรู้มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการ คณะนิติศาสตร์ สีเขียว	3.27	ปานกลาง	3

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยของนักศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต มาตรการบังคับใช้กฎหมายเพื่อปกป้องภาวะโลกร้อน
ภายในคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ด้านผลกระทบที่เกิดจากภาวะโลกร้อน (n = 112)

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	การตีความ	ลำดับ
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	ไม่แน่ใจ (2)	ไม่รู้เลย/ ไม่มีส่วนร่วม (1)			
ด้านผลกระทบที่เกิดจากภาวะโลกร้อน								
1. ผลกระทบต่อการเรียนรู้ ในรายวิชาที่สอน	5 (4.46)	19 (16.96)	35 (31.25)	41 (36.60)	12 (10.71)	2.68	ปานกลาง	2
2. ผลกระทบต่อการเดินทาง มาศึกษาที่คณะนิติศาสตร์	9 (8.03)	22 (19.64)	43 (38.39)	21 (18.75)	17 (15.17)	2.87	ปานกลาง	1
3. ผลกระทบต่อการใช้ชีวิต ภายในคณะนิติศาสตร์	1 (0.89)	20 (17.85)	44 (39.28)	30 (26.78)	17 (15.17)	2.63	ปานกลาง	3
4. ผลที่เกิดจากภาวะโลกร้อน ควรมีการบรรจุอย่างชัดเจน ในเนื้อหาวิชากฎหมาย	11 (9.82)	20 (17.85)	36 (32.14)	33 (29.46)	12 (10.71)	2.87	ปานกลาง	1
รวม						2.75	ปานกลาง	

ประเด็นที่ 1 ผลการศึกษาด้านผลกระทบและความสำคัญของภาวะโลกร้อน จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษาซึ่งเป็นผู้รับบริการด้านการเรียน ส่วนใหญ่มีความเข้าใจและรับรู้ถึงสภาวะโลกร้อนที่เกิดขึ้น มากถึง $\bar{X} = 3.53$ แสดงว่าภาวะโลกร้อนเป็นเรื่องใกล้ตัวและส่วนใหญ่รับรู้ แต่เมื่อได้พิจารณาผลกระทบในรายด้านต่าง ๆ กลับพบว่าผลกระทบนั้นไม่ได้สร้างความรุนแรงต่อการดำรงชีวิตหรือมีผลกระทบต่อการใช้ชีวิตในการเรียนภายในคณะนิติศาสตร์ ของนักศึกษาอย่างรุนแรง โดยนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า คณะนิติศาสตร์มีการปรับตัวและมีการรณรงค์การจัดการ 5 ส

ประเด็นที่ 2 แนวทางการใช้กฎหมายภายในคณะนิติศาสตร์ เพื่อปกป้องภาวะโลกร้อน จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษา ซึ่งเป็นผู้รับบริการด้านการเรียน รับรู้มาตรการในการจัดการคณะนิติศาสตร์สีเขียว ในระดับปานกลาง $\bar{X} = 3.27$ แสดงว่าภายในคณะนิติศาสตร์ มีการดำเนินการตามนโยบายของมหาวิทยาลัยในลักษณะของการขอความร่วมมือ ซึ่งเป็นมาตรการเชิงสมัครใจเท่านั้น

ประเด็นที่ 3 การเสนอแนะแนวทางในการสร้างมาตรการทางกฎหมายในการป้องกันภาวะโลกร้อน โดยพิจารณาจากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาซึ่งเป็นผู้รับบริการด้านการเรียน จำนวน 67 จาก 112 คน ส่วนมากส่งเสริมให้มีการพัฒนารายวิชากฎหมายสีเขียวเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 60

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 43 บัญญัติว่า “บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติและเข้าชื่อกัน เพื่อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐให้ดำเนินการใดอันจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนหรือชุมชน หรืองดเว้นการดำเนินการใดอันจะกระทบต่อความเป็นอยู่อย่างสงบสุขของประชาชนหรือชุมชน และได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยรวดเร็ว ทั้งนี้หน่วยงานของรัฐต้องพิจารณาข้อเสนอแนะนั้น โดยให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณา ด้วยตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติสิทธิของบุคคลและชุมชนที่จะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือรัฐในการดำเนินการจัดการ บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ” เมื่อนำมาศึกษากับบริบทของชุมชนภายในคณะนิติศาสตร์แล้ว ชุมชนคือ ทุกคนที่อยู่ร่วมกันภายใต้ทรัพยากรธรรมชาติเดียวกันและร่วมกันชุมชนย่อมเป็นผู้มีสิทธิใช้ รักษา และมีสิทธิในการกำหนดชะตาของตนเองที่จะสร้างรากฐานร่วมกันในการเป็นผู้ใช้ทรัพยากรในการดำรงชีวิตเพื่อประโยชน์ของตนเองและต้องสร้างรากฐานความคิดว่า ทรัพยากรธรรมชาติเป็นกรรมสิทธิ์ร่วมกันของทุกคน ตามแนวคิดของเอลินอร์ ออสตรอม (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2544) เพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติสู่อนุชนคนรุ่นหลังให้ได้โอกาสที่เท่าเทียมในการใช้ทรัพยากรธรรม อย่างเป็นธรรมและชอบด้วยหลักนิติธรรม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรให้มีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับรายวิชาภายในหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต โดยควรมีการเพิ่มเติมและปรับปรุงเนื้อหาในรายวิชากฎหมายให้มีความลุ่มลึกทางกฎหมายสีเขียว ซึ่งในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมและส่วนสร้างรายวิชาที่เกี่ยวกับการจัดการคณะนิติศาสตร์สีเขียวอย่างยั่งยืน เพื่อให้เกิดการพัฒนาจิตใจและจิตสำนึกในการตระหนักถึงความสมบูรณ์พร้อมในการร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ภายในคณะนิติศาสตร์ให้มีความเป็นชุมชนสีเขียว เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนให้คำนึงถึงสังคมภายนอกเมื่อจบการศึกษาเป็น นิติศาสตรบัณฑิตต่อไปในการสร้างสรรค์และช่วยเหลือสังคมสีเขียว (Green Society)

2. ควรให้มีการศึกษาองค์ความรู้เพิ่มเติมในการพัฒนาด้านภูมิสารสนเทศในการพัฒนาคณะนิติศาสตร์ให้เป็นคณะนิติศาสตร์สีเขียว เช่น การจัดการปรับปรุงภูมิทัศน์ ทั้งภายในและภายนอกคณะนิติศาสตร์ การควบคุมดูแล การจัดการปรับปรุงอาคารประหยัดพลังงาน อย่างบูรณาการศาสตร์สังคมศาสตร์และนิเวศวิทยาในลักษณะเชิงสหวิทยาการ ต่อไปเพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาที่สลับซับซ้อนในเรื่องผลกระทบที่เกิดจากภาวะโลกร้อน เพื่อใช้ในการสร้างกิจกรรมร่วมกันในการคุ้มครองรักษา อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติภายในคณะนิติศาสตร์ให้เกิดสิทธิในการมีสิ่งแวดล้อมที่ดีในชุมชนนิติศาสตร์สีเขียว

บรรณานุกรม

- กอบกุล รายะนคร. (2549). พัฒนาการของหลักกฎหมายสิ่งแวดล้อมและสิทธิมนุษยชน. ใน สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, *โครงการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำในร่างแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม*. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม.
- กิตติศักดิ์ ปกติ. (2550). *สิทธิชุมชน*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2544). *ชุมชนนิยม: ฝ่าวิกฤตชุมชนล่มสลาย*. กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย.
- เขตไท ลังการพันธ์. (2560). สิทธิในสิ่งแวดล้อมในรัฐธรรมนูญของประเทศไทย ศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ. *วารสารนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 10(1), 47-61.
- กิริดา ศิลปะชัย, และ ญัฐชา อารังโชติ (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตใจและความมีประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรภายในหน่วยงานด้านชุมชนสัมพันธ์ของรัฐวิสาหกิจแห่งหนึ่ง. *วารสารสหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร*, 1(2-3), 217-235.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. (28 ธันวาคม 2561). *สำนักงานสีเขียว มหาวิทยาลัยสีเขียว*. สืบค้นจาก <https://www2.rbru.ac.th>
- มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. (28 ธันวาคม 2561). *อัตลักษณ์และเอกลักษณ์*. สืบค้นจาก <https://www.2.rbru.ac.th>

- ราชกิจจานุเบกษา. (6 เมษายน 2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. สืบค้นจาก www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2560/A/040/1.PDF
- วิชช์ จีระแพทย์. (ม.ป.ป.). *ทฤษฎีความยุติธรรม (Theories of Justice)*. สืบค้นจาก http://www.ago.go.th/articles_59/articvit_150959.pdf.
- สรวงสุดา แสนดี. (2561). การพัฒนาชุดการสอน วิชา การสื่อสารข้อมูลและเครือข่ายสำหรับ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. *วารสาร สหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร*, 1(2-3), 85-95.
- สุรรัตน์ สุ่มมัตย์. (2561). การพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนโดยบูรณาการสื่อดิจิทัลด้วยการจัดการเรียนการสอนแบบลงมือปฏิบัติ วิชาโปรแกรมตารางคำนวณ (2204-2103) สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. *วารสาร สหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร*, 1(2-3), 96-112.
- International Commission of Juristics and Consumers Association of Penang. (1982). *Rural Development and Human Rights in South East Asia: Report of seminar in Penang December 1981*. Penang: ICJ/CAP.
- Kelsen, H. (2005). *Pure theory of law* (5th ed.). NJ: The lawbook exchange.
- Shaw, M. N. (2008). *International law*. Cambridge: Cambridge University Press.
- UI Green metric. (2018). *Overall rankings 2018*. Retrieved from greenmetric.ui.ac.id/overall-ranking-2018.10